

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: L. M.**, proti **žalovanému: Městský úřad v Aši**, stavební úřad, se sídlem Kamenná 52, 352 01 Aš 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši, stavebního úřadu, ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou předanou k poštovní přepravě dne 12.4.2010 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru stavební úřad, ze dne 8.2.2010 č.j. 96/SÚ/10-3, jakož i rozhodnutí Městského úřadu v Aši, stavebního úřadu, ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š a rozhodnutí Městského úřadu Aš, stavebního úřadu, ze dne 10.5.2006 č.j. SÚ/00381/06/K, a vrácení věci k novému projednání.

Rozhodnutím ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š Městský úřad v Aši, stavební úřad, podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, nařídil žalobci odstranění stavby přístřešek a oplocení na pozemku parc. č. 2047 v k.ú. Krásná – zahrada, postavené bez stavebního povolení.

Rozhodnutím ze dne 10.5.2006 č.j. SÚ/00381/06/K Městský úřad Aš, stavební úřad, uznal žalobce vinným na základě výsledku provedeného řízení o přestupku proti stavebnímu řádu podle § 105 odst. 3 písm. d) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že neprovedl odstranění stavby: Přístřešek a oplocení na pozemku parc. č. 2047 v k.ú. Krásná ve lhůtě stanovené rozhodnutím stavebního úřadu o odstranění stavby. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Rozhodnutím ze dne 8.2.2010 č.j. 96/SÚ/10-3 Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor stavební úřad (dále též jen „*odvolací správní orgán*“), zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Aš, stavebního úřadu a úřadu územního plánování (dále též jen „*stavební úřad*“), ze dne 2.12.2009 č.j. 09/029614/SÚ a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu

ze dne 2.12.2009 č.j. 09/029614/SÚ, jímž stavební úřad posoudil žádost, kterou dne 15.6.2009 podal žalobce na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 10.5.2006 č.j. SÚ/00381/06/K o přestupku, kterého se žalobce dopustil tím, že neprovedl odstranění stavby: přístřešek a oplocení na pozemku parc. č. 2047 v k.ú. Krásná, a stavební úřad podle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl tak, že žádost o obnovu řízení před správním orgánem ukončeného pravomocným rozhodnutím ve věci se zamítá.

Žaloba byla původně zapsána pod sp. zn. 57A 26/2010, od 11.6.2010 byla nově vedena pod sp. zn. 17A 37/2010.

Usnesením ze dne 28.6.2010 č.j. 17A 37/2010-34 bylo rozhodnutí Městského úřadu v Aši, stavebního úřadu, ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š vyloučeno k samostatnému projednání, neboť v daném případě není společné řízení možné, protože ve věcech přestupků rozhoduje specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s.ř.s.), kdežto ve věci odstranění stavby rozhoduje specializovaný senát (§ 31 odst. 1 s.ř.s.) a rozhodnutí o odstranění stavby vydal dne 2.1.2003 pod č.j. Výst/1123/02/Š nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor stavební úřad, nýbrž Městský úřad v Aši, stavební úřad.

Současně se v tomto usnesení uvádí, že poté, co uvedené usnesení nabude právní moci, bude řízení o žalobě proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši, stavebního úřadu, ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š vedeno pod *novou spisovou značkou*, zatímco řízení o žalobě proti 1. rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru stavební úřad, ze dne 8.2.2010 č.j. 96/SÚ/10-3 a 2. rozhodnutí Městského úřadu Aš, stavebního úřadu, ze dne 10.5.2006 č.j. SÚ/00381/06/K bude u zdejšího soudu vedeno pod stávající *spisovou značkou 17A 37/2010*. Žalovaným v řízení o žalobě proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši, stavebního úřadu, ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š bude Městský úřad v Aši, stavební úřad (§ 69 s.ř.s.).

Od právní moci usnesení ze dne 28.6.2010 č.j. 17A 37/2010-34 (= od 30.6.2010) je tedy řízení o žalobě proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši, stavebního úřadu, ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š vedeno pod *spisovou značkou 30A 42/2010*, zatímco řízení o žalobě proti 1. rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru stavební úřad, ze dne 8.2.2010 č.j. 96/SÚ/10-3 a 2. rozhodnutí Městského úřadu Aš, stavebního úřadu, ze dne 10.5.2006 č.j. SÚ/00381/06/K je nadále vedeno pod *spisovou značkou 17A 37/2010*.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

V daném případě se soud nejprve zabýval přípustností žaloby proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle § 68 písm. a) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpá-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š bylo přípustné odvolání.

V daném případě však ani z tvrzení žalobce, ani ze správních spisů neplyne, že by proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š bylo podáno odvolání, resp. že by žalobce proti němu podal odvolání nebo že by bylo na újmu práv žalobce změněno k odvolání někoho jiného.

Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu k této záležitosti lze uvést např. tato rozhodnutí: *„Žaloba ve správním soudnictví je přípustná pouze po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zákon [§ 68 písm. a) s.ř.s.]. Žalobu, která jim předchází, správní soud odmítne [§ 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.]. To platí i tehdy, jestliže účastník správního řízení příslušné rozhodnutí nebylo doručeno.“* [rozsudek ze dne 18.9.2003 č.j. 4 As 27/2003-77, publikovaný pod č. 64/2004 Sb. NSS], *„Ochrany veřejných subjektivních práv ve správním soudnictví se lze domáhat teprve po vyčerpání řádných opravných prostředků, pokud je právní úprava připouští (§ 5 s.ř.s.). Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, kdo ve správním řízení proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání nepodal, s výjimkou případů, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu práv žalobce změněno k opravnému prostředku jiného. Taková žaloba je podle § 68 písm. a) s.ř.s. nepřipustná a soud ji z této příčiny po rozumu § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítne.“* [rozsudek ze dne 30.4.2004 č.j. 3 As 58/2003-51, k dispozici na www.nssoud.cz] a *„Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s.ř.s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.“* [rozsudek ze dne 12.5.2005 č.j. 2 Afs 98/2004-65, publikovaný pod č. 672/2005 Sb. NSS].

Jelikož žaloba proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š je nepřipustná z důvodu uvedeného v § 68 písm. a) s.ř.s., soud ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. usnesením odmítl.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první s.ř.s. *a contrario*).

Vzhledem k tomu, že řízení o žalobě proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š bylo skončeno procesním rozhodnutím, soud se ve vztahu k tomuto rozhodnutí nezabýval věcnými argumenty obsaženými v žalobě.

Jelikož žaloba proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š je nepřípustná, soud nevyzýval žalovaný správní orgán k předložení jeho vyjádření k ní.

O náhradě nákladů řízení o žalobě proti rozhodnutí Městského úřadu v Aši ze dne 2.1.2003 č.j. Výst/1123/02/Š bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a násl. s.ř.s.). Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v § 103 odst. 1 s.ř.s.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 24. září 2010

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D.
předseda senátu